

ВАРНЕНСКИ КОРЕНЯКЪ

Органъ на Културно-Пресвѣтното Икономическо Дружество „Варненски Коренякъ“

Броя 1 лв. Год. абонаментъ 25 лв. Излиза ежесечно.

Редакция и администрация въ клуба — Варна, площ. „Св. Никола“ № 1.

Обявления се приематъ по споразумѣние.

Броя 1 лв.

Съдържание:

1) Дружественъ животъ. 2) Исторически истини и заблуждения — отъ Я. Р. 3) Целитъ на „Варненски Коренякъ“ (резюме отъ реферата на Д-ръ К. Караджовъ — Край). 4) Ябълковата въшка. 5) За Запека — отъ Д-ръ К. Караджовъ. 6) Културна и економическа хроника. 7) Обявления.

Дружественъ животъ.

Д-вото чрезъ своя председателъ е получило следната телеграма отъ Н. В. Царя въ отговоръ на поздравленията поднесени по случай именния му день.

Иванъ Мариновъ

Председателъ на д-во „Варненски Коренякъ“ — Варна.

Благодаря сърдечно вамъ и на членоветъ на дружеството за поздравитъ и благопожеланията по-случай именния ми день

Царьтъ

Негово Величество Царя

Двореца — София.

Отъ страна на Културното Пресвѣтното Икономическо Дружество „Варненски Коренякъ“ и отъ мое име Ви поднасяме по случай Тезоименния Ви день най-сърдечни пожелания за дългоденствие, бодростъ и щастие за да можете съ успѣхъ да преодолеете въ дни на изпитания всички трудности и да реализирате материалното, културно и национално издигане на българския народъ, който стои твърдо задъ Васъ и ще Ви съдействува въ всички Ваши щастливи инициативи. Желамъ и вѣрваме, че ще бждемъ щастливи въ най-скоро време да регистрираме въ нашия списъкъ бждащия Височайши Варненски Коренякъ.

№ 82

15. V 1931 г.

Председателъ: Ив. Мариновъ.

Както бѣше оповѣстено на 17 м. м. се състоя общо извънредно събрание, което имаше да се занимава съ нѣкои организационни въпроси.

Присѣствието на членоветъ съ огледъ настѣпния сезонъ и хубаво време бѣше задоволително. Проявения интересъ отъ присѣствующитъ къмъ сложенитъ въпроси и решенията които се взеха говорятъ ясно за повдигнато съзнание и здраво разбиране между дружественитъ членове кореняци за висока смисълъ и непосред-

ствено предназначение на нашето Д-во.

Одобриха се всички рѣшения на настоятелството заемащи вътрешната ни организация и извѣстни инициативи предметъ на предстоящата дружествена дейность.

Между другото одобри се настоятелственото рѣшение да се приематъ за презаписване считано отъ 1 януарий т. г. всички стари нередовни къмъ дружествената каса членове съ права на нови такива по отношение посмъртната каса.

Най-сетнѣ презъ изтеклия месецъ по инициативата на настоятелството на Д-вото състоя се учредително събрание отъ група дружествени членове лозари въ което по законния редъ се образува отдавна проектираната лозарска кооперация подъ името Варненска Лозарска Кооперация „Мискетъ“.

Подробно целитъ и задачата ѝ сж упоменати въ устава и до отпечатване последния сж винаги на разположение на всички интересующи се въ дружествената канцелария.

Записванията ставатъ при дружествения чиновникъ сжщо винаги въ канцеларията на дружеството срещу внасяне най-малко на единъ дѣлъ отъ 100 лв. и встѣп. вноса отъ 10 лв.

Презъ текущия месецъ сж постѣпили отъ дамския комитетъ 110 лв. или всичко до днесъ 1415 лв.

Благотворителния фондъ при дружеств. каса презъ текущия месецъ сж постѣпили 125 лв или всичко 872

Презъ месеца приети нови членове 10. Умоляватъ се тѣзи отъ тѣхъ, които до сега не сж уредили вноскитъ да сторятъ това въ най-скоро време, за да бждатъ редовно вписани по книгитъ на дружеството.

Исторически истини и заблуждения.

При голѣми бедствия и въ голѣми нещастия ние нѣкакси инстинктивно търсимъ причинитъ на тия бедствия, искаме непременно да откриемъ виновнитъ за нашитъ нещастия. Причини за нашитъ нещастия, разбира се, има, имало е и виновни, но ний обикновено не ги търсимъ тамъ, гдѣто ги има и не смѣтаме виновни именно тѣзи, които въ действителность сж били такива. Това настроение на народнитъ маси се използва отъ разни партийни водачи за да имъ обещаватъ по-добри дни чрезъ декоративни променения на досеашнитъ общественици. Създаватъ се министерски, общински и др. кризи, правятъ се нови избори за избиране на нови народни радатели и народни водачи, които да облекчатъ наредното бедствие. Много нови опозиционни водачи се надпреварватъ и нахвърлятъ въ обещанията си. Измисловатъ се нови рецепти за лѣкуването на народнитъ беди, но обикновено тия рецепти не сж конкретни и ясно опредѣлени: съ кои конкретни средства, кога и доколко биха могли да бждатъ отстранени народнитъ бедствия. Рецептитъ сж много общи и само единъ некритиченъ умъ може да повѣрва въ тѣхното спасително действие. Но именно на некритичнитъ тѣпи липсва хладнокрѣвно разбиране на стойността на предлаганитъ рецепти и на пропагандиранитъ нови реформаторски идеи.

На историчитъ е известно, че коренитъ на бедствия, кризи и пертурбации не се премахватъ съ механически смѣнявания на действащи въ даденъ моментъ временни политически лица. Чрезъ разни механически комбинации могатъ да бждатъ облекчени само временни затруднения; коренътъ на самата криза се намира другаде и тя или трае продължително или отъ време на време се подновява. Въ последно време учениятъ започнаха повече да обръщатъ внимание на природнитъ закони и всѣка нация е длъжна да се приспособява къмъ окръжаващата нея природа, защото само тя формира главното направление на историческитъ съдби на нацията. Благодарение на две противоположни географически и топографически условия, историята на западна Европа се е сложила съвсемъ другояче отколкото историята на Източна Европа. Конфигурацията на Западна Европа е твърде разнообразна. Малки сравнително области сж разграничени помежду си чрезъ планини, а помежду тѣхъ сж се образували равнини долини. Затова въ Западна Европа даже гениални управници и повелители като Людовикъ XIV или Наполеонъ Бонапарте не сж могли да образуватъ голѣми държави. Людовикъ XIV бѣше даже успѣлъ да съедини Франция и Испания въ една държава въпреки естествената имъ граница Пиренеитъ като произнесълъ надменно думитъ: Отъ сега нѣма вече Пиренеитъ! Но сжщия кралъ още приживѣ се е убедилъ, че неговата политика не почива на трайни природни основи. Франция и Испания оставатъ и до днесъ като две независими държави отдѣлени една отъ друга чрезъ естествената имъ граница Пиренеитъ. Наполеонъ Бона-

партъ се е помъчилъ да създаде отъ Западна и Срѣдна Европа една можествена държава, но не е успѣлъ; въ кратко време неговитъ планове се обърнаха въ нищо, защото границитъ на проектираната голѣма държава противоречиха на естествената конфигурация на Западна Европа, следователно и на законитъ на природата.

Въ противоположность къмъ Западна Европа съ нейния партикуларизмъ и малки сравнително държави, безмежнитъ равнини на Източна Европа сж спомогнали за образуването на една голѣма руска държава и всѣкакви усилия на разни сепаратисти и политически спекуланти се разбиватъ о твърдия законъ на природата.

Конфигурацията на Балканския полуостровъ не е позволила тука да се образува една голѣма трайна държава. Освенъ това географическото положение на полуострова е такова, че презъ тѣдѣва минавали отъ сѣверъ и югъ разни народи и внасяли нови политически измѣнения. Затова не е могла тука да запази византийската (източно-римската) държава, но е рухнала подъ напора на българитъ отъ къмъ сѣверъ и после вече окончателно подъ напора на турцитъ отъ къмъ югъ. А най-важното отъ известно време е това, че тука се кръстосватъ интереситъ на великитъ европейски капиталистически държави, стокитъ на които търсятъ тука пазаръ и презъ тѣдѣва искатъ да си осигурятъ свободни пѣтища чрезъ Цариградъ за Азия. Всички искатъ да иматъ въ Балканския полуостровъ влияние и правятъ всичко възможно за да нѣма споразумение между разни нации населяващи полуострова. Вследствие на това всички балкански народи нѣматъ спокоенъ политически животъ и се изтощаватъ въ постоянни войни и борби и ненасправно се е създала поговорката въ България: Балканъ—вулканъ.

Специално у насъ има две кризи: политическа и економическа. Втората криза е общоевропейска криза като последиствие на голѣмата европейска война водена не за уреждане на нѣкои национални или религиозни въпроси, а зарадъ търговскитъ интереси на капиталистическитъ държави. Нашата политическа криза, която отъ своя страна не малко влияе върху стопанското положение, не е обща; тя е чисто мѣстна, произлизаща отъ пропадането на нашитъ национални идеали. Положението е двойно тежко и грозно и всички търсятъ оногъзъ, който би могълъ да облекчи това положение. Да се премахнатъ коренно двѣтѣ кризи за сега е невъзможно; това е свързано — както показаме по-горе — съ независещи отъ насъ условия. Когато знаемъ и разбираме тѣзи условия, можемъ частично и постепенно кризиситъ да парализираме и да си приготвимъ едно по-добро бждеще. Но това не може да стане чрезъ смѣняването на разни партии, а само постепенно и тогава, когато разберемъ каде е историческата истина и кжде е заблуждението. Тогава по лесно ще си изберемъ лекари, които ще могатъ да лекуватъ нашитъ беди. Я. Р.

Целитъ на „Варненски Кореняк“

(Резюме от реферата на д-ръ К. Караджов четенъ на 18 I. 1931 год.)

(Продължение от бр. 5 и край.)

Сега вече референчикът се повръща към един от главните въпроси, който го най-много, изглежда, занимава в момента: изпълнени ли, постигнати ли сж целитъ на дружеството и, ако не, то защо и какво би тръбвало да се направи от сега нататък, за да се постигне неговото назначение. На тоя въпрос, казва той, сж голѣмо съжаление, сж болка на сърдцето, отговаряше: Много малко! Защо? Причинитъ за това сж много и разнообразни, но главната, сжществена, тъй да кажа, причина тръбва да се потърси въ самитъ насъ: първо въ всички варненски кореняци и, второ: въ самитъ членове, бивши и сегашни от дружеството. Първо виновни сме, пояснява той, всички ние варненски кореняци, поради нашето равнодушие, индиферентност, незаинтересованост към туй колкото идеално толкова хубаво и велико начинание, което представлява от себе си дружеството „Варн. Кореняк“, за което ние всички тръбва да благодаримъ и бждемъ признателни на основателитъ му, вдъхновителитъ му. Ето какво презъ разни времена, сир. не веднажъ се е писало въ дружествения вестникъ „Варненски Кореняк“ по тоя въпросъ, което той намира за абсолютно необходимо да цитира тукъ каго не само доказваще вината на всички варненци — кореняци, но и изглеждаше много важно и навременно при днешнитъ обстоятелства, които се създали около дружеството ни: *Логиката на нещата ни подсказва, че ние сме виновни, че ние гръшимъ... , защото логиката на нещата ни внушава, че ние всички тръбва да прегърнемъ сж единодушие похвалната и справедливата идея, която проповъдваме... Ние строго и безпоощадно осждаме тия наши съграждани — коренни жители, които предъ тая поразителна логика на нещата не сж съзнали още неумолимата истина, че престъпление спрямо своя роденъ кжтъ, спрямо своето стопанство вършатъ сж своето осждително безразличие, бездушие, незаинтересованост...¹¹⁾ И другаде¹²⁾: К. П. И. д-ство „Варненски Кореняк“ дойде въ името на строго определената задача да организира и сплоти всички варненски коренни жители въ едно цяло и ги сползаво единъ о другъ, като отъ себе си да представлява една гигантска скала, подъ тежестта на която да се пречупватъ всички умишлено поставени партийно-политически лостове и о стениитъ ѝ да се разбиватъ влечугоподобнитъ доможвания на случайни пришелци — партизани, пропити отъ егоизъмъ и личенъ интересъ, преплитачъ своята на всичко почища фалшива политика, въ ущърбъ на народа и града...¹³⁾ И по-нататкъ: *Организиранитъ членове причинили къмъ дружественитъ редове достигатъ до 1500 души, което представлява едва една четвъртъ отъ онова, което тръбва да представлява цялото, за да изградимъ бетоннитъ организационни стени... А въ заключение: Всъки единъ отъ насъ, ако търси мжсто, гдето да свие своя коприненъ даръ за родния си градъ, изобилна храна и благоприятна почва ще намери въ дружественитъ среди. За по-добро освѣтление по въпроса за вината на самитъ варненци — кореняци референчикътъ препраща къмъ много броеве на дружествения органъ, по-важнитъ отъ които интересующиятъ се може да намери споредъ указанията му за тѣхъ въ подзабелжката. Сжщо по случай освѣщаване знамето на К. П. Икон. Д-ство въ „Варненски Кореняк“ е**

казано¹⁴⁾: Знамето, което е свещенно за всѣки корененъ жителъ, тръбва да обединява, да сплотява всички съзнателни коренни жители, безъ огледъ на политическа принадлежностъ, безъ паметуване партиитъ въ името на благородната задача, която е възложена на дружеството да изпълни... Проникнати отъ съзнанието, че изпълняваме единъ свещенъ дългъ къмъ своя роденъ градъ, нека всички коренни жители се притекатъ подъ това знаме и дадатъ клетва, че ще служатъ безкористно, честно, искрено и добросъвестно за достижение идеала си... Обаче, уви! — се провиква г. Д-ръ Караджовъ — сж отчаяние: Тоя повикъ, тоя апелъ къмъ варненскитъ кореняци, всичко това било всуе, всичко било гласъ въпиющъ въ пустинѣ, защото следъ това не само не прииждали нови членове варненски кореняци, но даже много отъ тѣхъ, много отъ записанитъ вече за такива, по една или друга причина па и безъ причина се отказватъ отъ дружеството ни, което, за жалостъ, днесъ брои вече не 1500 или 2000 члена, както се бѣ писало въ „Варн. Кореняк“¹⁵⁾, но едва едната самотрета или четвърта частъ отъ това число, около 500 члена! И даже нѣщо повече: изглежда, че по това време почва да намалява първиятъ жаръ на кореняцитъ, а почва и да изчезва до степенъ, щото да позволява появяването на известна криза, която, макаръ и преодолима, изглежда да е оставила незараснали, болезнени и до сега рани... Настъпили нѣкои малко прибързани и немислени добре можеби изключения и други още по-малко оправдани и удовлетворяващи амбицитъ напушения дружественитъ срѣди на заслужили членове, важни, ценни и мжчно замѣними дейци по дѣлото, за които, за жалостъ, дружеството ни не може освенъ да съжалява още и сега. Че това е било въ действителностъ така, става ясно отъ нѣколко симптоматични, тъй да се каже, статии въ дружествения органъ¹⁶⁾.

Второ, виновни сме още, продълчава уважаемиятъ докторъ, ние членовѣ на дружеството за немошъта, парализирането на всѣкакви усилия на сжщото за постигане своитъ цели, а най-много за оная главната: да бждемъ важенъ факторъ въ общинскитъ избори. Защото Варненскиятъ Коренякъ не може и не бива да бжде подъ знамето на която и да е политическа партия, щомъ се касае до стопанската ни община¹⁷⁾... Всички коренни жители, а особено дружественитъ членове, въ време на общинскитъ избори служатъ само на една партия — партията на дружество „Варненски Кореняк“¹⁸⁾. Сир. сж други думи казано: при общинскитъ избори коренякътъ ще тръбва да забрави временно своята политическа партия, на която впрочемъ никой не му отнема право да принадлежи при всички други случаи и да се постави подъ сѣнката на кореняшкото знаме, което ще тръбва да му бжде единствената пжтеводителна звезда, водеща къмъ победа за доброто на родния му градъ. А ние правимъ ли това? — се запита референчикътъ. На тоя неговъ въпросъ отговаря много ясно, мисли той, писаното въ статията на „Варненски Кореняк“ подъ надсловъ: Безпринципността... „нѣкои отъ нашитъ членове, очевидно подъ влиянието на разни политически партии, поми-

слиха, че никакво зло нѣма да стане, ако гласуватъ за листата на известна политическа партия, отъ която тѣ навѣрно сж очаквали известни облаги. Споредъ тѣхъ, не била лоша смѣтката: нищо не вреди да бждешъ членъ на дружество Коренякъ, но ако би се намѣрила нѣкоя партийна листа, която ти идва на смѣтка, то можешъ сж своя гласъ да поддържашъ тая листа. Сж прости думи: не е лошо да седишъ на два стола, сир. да сме безпринципни, стига да имаме отъ това каквагоде полза¹⁹⁾.

Ето какъ г-нъ докторътъ отговаря на въпроса: Какво, прочее, да се направи за поправяне злото, за изправяне нашата вина? По първия пунктъ — равнодушието на варненскитъ кореняци, което, споредъ неговитъ сведения се дължало и на обстоятелството, че поради голѣмата криза, мнозина отъ желаещитъ да постъпятъ въ дружеството нѣмали възможностъ да плащатъ и тѣй скромната инакъ такса, той предлага да се реши отъ едно общо събрание, щото по принципъ всички варненски жители кореняци да се смѣтатъ по-право членове на дружеството и да могатъ винаги да влизатъ въ неговитъ кадри, даже и въ случай, когато заявятъ само, че желаятъ да бждатъ членове, но не могатъ да плащатъ вноскитъ, стига да дадатъ увѣрение, че ще бждатъ предани на дружеството до самоотверженостъ.²⁰⁾ Една специална дружествена комисия да бжде натоварена сж тая работа. По втория пунктъ — относително поведението на дружественитъ членове въ време на общинскитъ избори, той се задоволява да прибави къмъ казаното до тукъ и следното: Нека членовѣ да дадатъ възможностъ на дружеството или на оновова, на ония, които го представляватъ да каратъ кратко и ясно тамъ, гдето тръбва и да докажатъ, когато тръбва, че дружеството „Варненски Кореняк“ иска да бжде за винаги вече единъ отъ най-важнитъ, единъ отъ най-мощнитъ фактори въ работитъ на родния ни градъ, тъй като ще представлява, а и тръбва да представлява най-голѣмото мнозинство на варненцитъ кореняци, ако не всички кореняци и че за това винаги тръбва да се държи смѣтка!

Следъ казаното до тукъ, референчикътъ посвещава нѣколко думи на дружествения органъ „Варненски Кореняк“, четенето на който доставяло на всѣкиго, а особено на дружественитъ членове понѣкога една особена, каквато при четене на една хубава поезия, наслада! Той почналъ да излиза на 1 май 1927 г. за да проповѣдва целитъ и задачитъ на дружеството²¹⁾.

Имената на г. г. Жеко Жековъ, А. И. Мановъ, архим. Инокентий, Я. Романчукъ и други ще бждатъ винаги неразривно свързани сж дружествения органъ „Варненски Кореняк“, поради толкова хубавитъ имъ въ художествено, литературно и научно отношение статии. Г-нъ Д-ръ К. Караджовъ се възползува отъ случая, предварително увѣренъ въ съгласието на всичкитъ членове на дружеството да имъ изкаже публично най-горещи за това благодарности като увѣрява, че споменътъ за толкова хубавитъ имъ писания въ вестника и за принесенитъ на дружеството услуги винаги ще бжде живъ въ сърдцата на всички. Сжще- временно той ги моли да забравятъ миналото и да продължатъ да обичатъ своето дѣло, даже и ако мислятъ, че сж прави и че иматъ право да се сърдятъ, като не забравятъ, че пжтъ на общественика поведението пжти бива усѣянъ сж тръни, нежели сж рози и че никжде другаде не може да се приложи по-добре французката поговорка: Nul

19) Вижъ „Варненски Кореняк“ год. V, брой 7—52.

20) Подигнатия тукъ въпросъ отъ г. Караджовъ биде разрешенъ отъ общото събрание на 17 май, но не така както предлагаше г. референчикъ, а съгласно дружествения уставъ.

21) Вижъ „Варненски Кореняк“, год. II, брой 5 и год. I, брой 1.

n'est prophète dans son pays²²⁾ Сжщо изказва благодарности на г. г. Аджемовъ, инж. Тодоровъ, К. Шкорпилъ, Г. Из. Ноевъ, Каварналиевъ, Б. Килифарски, Терзиевъ, Д. Ницовъ, П. Василевъ и много други, които почели вестника сж толкова хубавото си перо!

При това, най-после, г. д-ръ К. Караджовъ констатира, че тия именно, които сж въ началото показвали най-голѣмата преданностъ, най-голѣмъ ентузиазмъ къмъ идеята на варненското коренячество, тъкмо тѣ първи сж напуснали дружеството — нѣщо, което му правѣло впечатление, че влиза въ една кжща и вижда една въ черно облачение жена на оплаква изгубенитъ си деца, и то най-добритъ, защото за майкутъ изгубенитъ деца винаги и сж и най-добритъ!

Референчикътъ, преди да свърши, казва две думи и за дружествения уставъ, който макаръ че споредъ него билъ много добъръ и служелъ отлично за правилното функциониране на дружеството, можелъ да се допълни още малко. Отъ устава ставало ясно, че К. Пр. ИК. д-ство „Варненски Кореняк“ билъ основанъ на 27 декемврий 1925 год. по инициативата на нѣколко Варненски граждани — кореняци сж чудно хубавия девизъ: „Чрезъ култура, трудъ и постоянство за процъвтване на родния ни градъ Варна“ и предлага следнитъ допълнения:

1) Въ глава II: „цели и средства“ да се впише предложението на г. Ели Мутафовъ, което въ сжщностъ не се прилага и изпълнява вече: Изграждане на единъ домъ „Варненски Кореняк“ — хранителница на дружественитъ завети, които ще предаде на поколенията.

2) Да се ретушира гл. VII „Права и задължения на управителнитъ органи“ като се определятъ точно длжноститъ на председателя и подпредседателитъ, за които не разбираше, казва, нуждата отъ двама, а именно отъ дочакинския подпредседателъ при наличността на специални домакини сж строго определени задължения (гл. VII, чл. 34).

Реферата си, най-после, г. д-ръ Караджовъ свършва сж следнитъ 10 заключения и мнения по уредбата на нашето дружество:

1) Настоятелството да положи всички усилия за привличане, колкото се може повече, варненци — кореняци чрезъ агитационни седмични, квартални събрания и др.

2) Настоятелството да се вслушва винаги въ разнитъ предложения на членовѣ, да ги изучава то само и чрезъ специални комисии, следъ което да ги внася за окончателно решение въ общитъ събрания.

3) Настоятелството да бжде въ посюганно най-тѣсно съприкосновение сж членовѣ за превъзпитаване на последнитъ въ духа на дружествения уставъ, особено по въпроса за дисциплината, преданостъ къмъ дружеството и пр.

4) Настоятелството да бди надъ безпартийността на дружеството като то само се състои отъ хора, особено въ лицето на председателя и подпредседателитъ, безпартийни или най-малко не особено прононсиращи и ярки партизани на каквато и да било политическа партия.

5) Настоятелството да назначава комисия за изучаване правенитъ било отъ него, било отъ други членове предложения, които сж протоколно решение да представя за одобрение или не на настоятелството, което пжкъ отъ своя страна да внася за потвърждаване или отхвърляне въ редовното или извънредното общо събрание.

6) Членовѣ на дружеството да обикнатъ въ истинската смисълъ на думата дружество и да правятъ всичко възможно за преуспѣването му и за популяризирането измежду варненското гражданство идеята за организацията на „Варненски Кореняк“.

22) Първоначално въ педагогията при тая теза: Nemo propheta in patria (на латински езикъ) е преминала въ почти всички по главни европейски езици. — Ре-дакцията.

11) Вижъ „Варненски Кореняк“ год. II, брой 6.

12) Вижъ „Варненски Кореняк“ год. II, брой 4, статия на г. В. Ницовъ.

13) Вижъ „Варненски Кореняк“ год. I, брой 4, ст. Тръбва да се разбере; год. I, брой 7, ст. На работа; год. I брой 9, ст. Младенци; год. I, брой 8, ст. Все напредъ; год. I, брой 12, ст. Изходъ; год. II, брой 6, ст. Първата годишнина.

14) Вижъ „Варненски Кореняк“ год. I, брой 5, статия Осветяване знамето на К. П. И. Д-во „Варненски Кореняк“.

15) Вижъ „Варненски Кореняк“ год. II, бр. 4 и год. II бр. 5, речъта на г. Панко Василевъ.

16) Вижъ „Варненски Кореняк“ год. II, брой 12, год. III брой 3.

17) Вижъ „Варненски Кореняк“ год. II, брой 2.

18) Вижъ „Варненски Кореняк“ год. I, брой 5.

Ябълковата въшка.

Растителните въшки сж едни от най-разпространените насекоми. Нѣма градина, кждето тѣзи неприятели на овошните дръвчета, да не сж постоянни посетители. У насъ се срещатъ нѣколко вида растителни въшки, отъ които, най-разпространена е ябълковата въшка (*aphis pomi deg.*). Тя е малко нежно, на дължина около 2 м. м. насекомо, съ тревожно-зеленъ цвѣтъ, съ сламенно-жълта глава и малки конически пжпчици отъ страни. Пипалата сж съставени отъ 6 членчета. На пролѣтъ се срещатъ само безкрили въшки, но по-късно между тѣхъ се появяватъ и крилати индивиди. Живота на въшката е следния: отъ презимуваните яйца преди разлистването на дърветата презъ априлъ, се появяватъ основателници въшки, които преминаватъ по разпукащите се пжпки и току-що появилите се млади листа, смучатъ сокъ, нарастватъ и безъ да бждатъ оплодени, започватъ девствени да раждатъ усилено малки, като въ скоро време се размножаватъ до неизброими количества. Малките въшки се развиватъ въ 7—10 дни, така че въ единъ вегетационенъ периодъ се развиватъ до 16 поколения. Въ начало въшките смучатъ сокъ, както отъ долната страна на листата, така и по върховетъ на младите лѣтораста, но по-късно, презъ лѣтото, тѣ се намиратъ само по долната страна на листата. Къмъ началото на май, между безкрилите въшки се появяватъ и крилати индивиди. Тѣ преминаватъ и по другите дръвета, кждето сжщо започватъ да раждатъ малки. Презъ втората половина на августъ, а най-вече презъ септември и октомври се появяватъ полови индивиди (мжки и женски), които следъ оплодяването снасятъ яйца върху кората на лѣторастите, или при основата на пжпките. Тѣзи яйца презимуватъ. Въ началото тѣ иматъ маслино-зеленъ цвѣтъ, но после почерняватъ. Освенъ ябълката, тази въшка напада крушата, дюлата и глогата.

Следствие непрекъснатото смучене сокъ отъ листата, тѣ се завиватъ, лѣторастите спиратъ развитието си, изкривяватъ се и може съвсемъ да засъхнатъ, а общото развитие на дървото намалява. *Отъ ябълковата въшка най-много страдатъ младите градини и младите дръвчета на пролѣтъ, когато вегетацията е по-буйна. Ако нападението продължава повече години, дървото отслабва, клончетата засъхватъ и то става благоприятна почва за други неприятели.*

Отъ изложеното до тукъ се вижда, че въшката се намира на открито зиме като яйце по младите клончета и напролѣтъ когато тя стои по пжпките. Тѣзи два момента сж най-благоприятни за ограничението ѝ. За унищожение яйцата презъ безлистния периодъ (на есенъ, или рано на пролѣтъ преди разпукаването на пжпките) дърветата се прѣскаатъ съ

зеленъ камъкъ $3\frac{1}{2}$ · 4 кг. на 100 литри вода. За унищожение на въшките стоящи на пролѣтъ по пжпките, преди разпукаването имъ, дърветата да се прѣскаатъ изобилно съ контактни средства (вънкашни отрови). Между такива най-добри сж: 1) тютюнева отвара, 2) зеленъ сапунъ и 3) петролно-сапунена емулсия.

Тютюнева отвара се приготвя така: около 600 гр. тютюневи отпадѣци се накисватъ въ 10 литри вода въ продължение на 2—3 дни, следъ което смѣсътъ се вари 3—4 часа и прецежда. Преди употреблението отварата се разрежда въ 2—3 части вода; къмъ нея може да се прибави и малко сапунъ.

Зеленъ сапунъ. 350 гр. зеленъ сапунъ, нарѣзанъ на ситно се разлива добре въ 10 литри топла вода.

Петролно-сапунена емулсия. Смѣсва се 400 гр. петролей съ 70—100 гр. зеленъ сапунъ и малко врѣла вода. Всичко това се бърка много добре до получаване еднообразна сметано-подобна маса, следъ което като се бърка смѣсътъ прибавя ѝ се студена вода, до като се получи 12 литри разтворъ. Така получената емулсия трѣбва да се употреби незабавно. Иначе на повърхността ѝ се отдѣля частъ отъ петроля, а тя причинява изгарянето на пжпките.

Съ тѣзи течности пжпките се прѣскаатъ изобилно до като въшките сж на открито по тѣхъ. По късно, следъ разлистването, борбата съ въшките е трудна, защото листата се завизатъ и въшките не ще бждатъ засегнати отъ поменатите контактни средства.

Сжщитѣ се препорѣчатъ и противъ другите листни въшки по овошните дръвчета.

(Изъ сп. Бълг. Овощарство и Градинарство).

Д-ръ К. Караджовъ

За запекъ.

Мечниковъ, който прѣвъ обърна вниманието на медицинския свѣтъ върху опасните послѣствия отъ запекъ, пише: „Погледнете на гарзана, който, макаръ че се храни съ мърша, е най-здравото и най-дълголетно животно; това се дължи на факта, че той не познава запекъ и то поради една свършено проста причина: той нѣма дебело черво!“

Дебелото черво, причина, а и резултатъ, на запекъ, е особено дебело у цивилизования човѣкъ, главно вследствие неправилното му хранене. Въ дебелото черво, което е, тъй да се каже, раятъ на микробите, живѣятъ и се размножаватъ съ милиони микроби, изработващи отрови, тъй наречени токсини; поради което, твърде справедливо, то е наречено фабрика за токсини. Последните сж попиватъ отъ организма на човѣка и създаватъ колосална работа на отлжчителните му органи, които скоро се уморяватъ и губятъ своята служебна сила и дейтелностъ.

Многобройни сж причиняваните отъ хроническия запекъ страдания: а) Нервни: умора, наклонност къмъ леностъ, или пъкъ обратно: възбуждане, безсъница, главоболъ; б) Кожни: миризлива потъ, напукване на кожата, сърбежъ, обривъ по лицето, екзема, преждевременни бръчки; в) Храносмилателни: липса на апетитъ, обложенъ езикъ, горчевина на устата, миризливъ дъхъ, стомашни разстройства; г) Кръвообращателни: чувствителностъ къмъ студъ, студени ржце, крака, нозѣ, предразположение къмъ помръзване; д) Дихателни: непълно дишане—характеристично у страдащите отъ запекъ, — защото отравянето чрезъ червата намалява дейността на дихателния центъръ, отъ нема единъ видъ нуждата и способността къмъ дълбокото дишане; а пъкъ непълно дишане ще рече непълно горене.

Всички знаятъ, че кокошките, като се хранятъ, гълтатъ камъчета и др. подобни. Знае се, че за доброто функциониране на стомаха и червата, абсолютно необходимо е тѣхното

разширяване, което, именно, се постига съ камъчетата или тѣмъ подобни предмети, които кокошките поглъщатъ, защото така ставало по-добре смилането и попиването на храната. Констатирано е, че, ако тия камъчета бждатъ замѣнени съ малки топки отъ попивателна книга, резултатътъ ще бжде сжщиятъ. Ето защо, растителната храна, която дава много остатѣци, се смилва по-лесно и по-добре, отколкото много отбраната храна, като месо, яйца, макарони, бѣлъ хлѣбъ, пюрета и пр., даващи съвсемъ малко остатѣци, недостатъчни да предизвикатъ свиването на червата, а, следователно, и доброто смилане на храната.

Предварването и излекуването на запекъ зависи най-много отъ регулирането службата на дебелото черво. Трѣбва да свикваме децата да се изхождатъ, по възможностъ, въ едно определено време; ако сутрешното ходене по вънъ е било безрезультатно, то да се отлага за вечерта, за да се получи навикътъ на определения часъ. А това регулиране е много лесно, когато храната е физиологична.

Преди всичко, препорѣчва се яденето на много овошки, и то не всички обѣдени, особено у предразположените къмъ хроническия запекъ. Части отъ корички или нѣколко кокички могатъ да изизграятъ ролята на камъчетата въ храната на кокошката. При това, известно е, че често пжти запекътъ се дължи на леностъ отъ нервно естество.

Въобще трѣбва да се разбере, че всичко, което благоприятствува за храненето на нервната система, благоприятствува и на общото здраве. Всички овошки сж разслабителни, особено сухите плодове: орѣхи, миндали, смокини, черни сливи; по-малко дюлите, мушмулите, кжпините, ягодиите. Зеленчукътъ сжщо предварва запекъ, защото съдържа въ голѣмо количество, едно несмилаемо вещество — клетъчницата (целулоза), която извършва много ефикасенъ мѣсажъ на дебелото черво. Но затова пъкъ не сж достатъчни 2—3 лъжици такова ядене, а малко повече: ежедневно 2 чинии пълни, едната съ суровъ, а другата съ варенъ зеленчукъ, освенъ другата храна, за много важната физиологична функция на дебелото черво. Бобътъ, лещата, грахътъ и другите варива съ своите чушки (шушулки) се числятъ между храните, изпреварващи и излекуващи запекъ. Сжщо сж полезни суровите житни, овесни, ечемични зърна, които се оставятъ да киснатъ 3—4 дена въ ежедневно промѣнявана вода и отъ които се даватъ на малките деца 1—2 кафени лъжички на день, а на по-голѣмичките повече.

Черния хлѣбъ, най-послед, е единъ отъ добрите съюзници за борба противъ запекъ; и то не само защото дава много остатѣци, но и защото съдържащите се въ триците соли хранятъ нервната ни система и я правятъ да съдействува по-ефикасно на всичките служби на нашия организъмъ; а, следователно, подобрява, освенъ другите, и тая на смилането, та, по такъвъ начинъ, туря край на лесното заболяване на стомаха.

Едно отъ най-ефикасните средства противъ хроническия запекъ сж и упражнението, които усилватъ коремните мускули; наприкладъ: градинарството, колелото, тенистътъ или още и простата разходка. Сжщо силно лѣчебно действие иматъ и всички упражнения, които налѣгатъ на червата посредствомъ диафрагмата и коремните стени; а такива сж всички ония, които предизвикватъ дълбокото дишане, защото въ него взематъ участие и коремните мускули. На това дишане благоприятствуватъ игрите, търкалянията по земята, скачанията, катеренията, каквито виждаме у децата, играещи свободно, далечъ отъ убийствената майчина любовъ. Всички други, съ своя твърде официалемъ животъ и своята изтънчена и облагородена храна, сир. бедна не само откъмъ остатѣци, но и откъмъ възбуждащи

Хроника

Софийския седмичен вестникъ „Здрава и Животъ“ излизашъ подъ редакцията на проф. Д-ръ Вл. Н. Марковъ, Д-ръ Н. Боевъ и Д-ръ Ас. Хаджиоловъ често заема статии отъ нашия вестникъ. До сега сж препечатани статиите на нашия отличенъ сътрудникъ Д-ръ К. Караджовъ: За бѣлия хлѣбъ и Какъ остаряваме и какъ умираме, обнародвани въ нашия вестникъ миналата година.

За полския санаториумъ въ землището на манастиря св. Константинъ. Тази година Варшавската община ще пристѣпи къмъ построяването на проектирания санаториумъ до манастиря. За тази целъ е заминалъ вече за Варшава нашия съгражданинъ Архитектъ г. А. Франгя, натоваренъ още по-рано съ изработване планове на построяването, за да получи въ Варшава окончателни инструкции.

Пятническото бюро „България“ е предоставило на Варненската община два безплатни билета: единиятъ съ маршрутъ Б. Пеще, Прага, Львовъ, Краковъ и Варшава и вториятъ съ маршрутъ „средноморските и адриатически морски курорти (Ница, Монтекарло и др.)“. Варненската община ще има възможностъ да изпрати съ намалени разходи двама агенти, които да пропагандиратъ нашия курортъ и сжщовременно да видятъ нѣкои задгранични морски курорти. Желателно е само да се изпратятъ тѣмъ не лица отъ „нашите“, но такива, които могатъ въ странство да свършатъ нѣщо и да разбератъ поне отчасти условията и устройството на задграничните лѣтoviща.

Съобщение отъ славянско-то дружество. Уставътъ на дружеството вече е утвърденъ отъ министертвото и, следователно, дружеството е свободно да започне своята деятелностъ. Напоследѣкъ се зеха следните решения: 1) Да се открие въ салона XX векъ читалня и малка библиотека съ славянски вестници, списания и книги; 2) да се открие въ сжщия салонъ информационно бюро главно за иностранные славяни и гости — курортисти; 3) презъ курортния сезонъ да се организиратъ къмъ забележителни мѣстности екскурзии придружени отъ специалисти, които ще обясняватъ на гостите—екскурзианти на разни славянски езици историческо, археологическо и пр. значения на посетените мѣстности. По този начинъ ще се влѣе повече животъ въ нашия сравнително еднообразенъ курортъ.

Желающа да се запишатъ членове на дружеството да се обърнатъ къмъ касиера на дружеството г. В. Гочевъ—директоръ на търговското училище, къмъ Археологическото Дружество (дѣвическата гимназия) или къмъ г. Б. Сакжзовъ въ Търговската Камара.

Новъ ежедневенъ вестникъ въ Варна. Въ нашия градъ започна да излиза отъ 10 май четвърти по редъ информационенъ ежедневникъ „Варна“. Въ първия брой редакцията излага така своята програма: „Вестникъ „Варна“ издига трибуна за сериозната, обективна мисль по всички общи политически, стопански и културни въпроси. Бидейки ежедневникъ вестникътъ ще дава

нервната система елементи, сж лишени отъ него.

Въ заключение, ще кажемъ: оня, у когото функцията на дебелото черво е нормална, е винаги живъ, деятеленъ, жизнерадостенъ, той сполучва въ живота и желае да живѣе; напротивъ, запечението е въчно уморенъ, печаленъ, разочарованъ човѣкъ; той нѣма охота за работа, ни за веселба; той не познава радостите на живота; неговото съществуване е отравено отъ дебелото му черво!

най-точни информации... за да може, обаче, в-къ „Варна“ да изпълни своята задача още по-правилно, по-успешно, за да би могъл да стане той единъ действителенъ фаръ, който да хвърля повече свѣтлина по въпроси, засѣгащи стопанското, икономическото и културно развитие на града и окръга, колонитѣ му сж открити за всички трезви мисли, разбирания, изследвания върху всички тия въпроси.

Отъ съдържанието и тенденцията на статиитѣ обнародвани до сега въ вестника проличава съвършено ясно, че той е органъ на политическата партия „Демократически сговоръ“ въ Варна и окръга, макаръ че това не се казва ясно въ вестника. За самия вестникъ можемъ да кажемъ, че се списва вѣщо отъ хора културни и тактични, което въ разни времена често липсваше на варненскитѣ и въобще на провинциалнитѣ вестници. Това е голѣмъ плюсъ въ нашия провинциаленъ вестникарски животъ и за това пожелаваме на нашия събратъ успѣхъ. Доколкото можахме да узнаемъ, издателятъ на вестника било едно новоставено акционерно дружество, което до известна степенъ гарантира редовното му излизане.

Нѣма хазайство. Преди доста години общинитѣ отъ варненския и шуменския окръзи се съгласили да учредятъ въ Варна Бактериологическа и Противовѣсна станция. Редъ години станцията се развиваше доста добре и правѣше не малки услуги и добрини на населението отъ двата окръга. Но въ последнитѣ години станцията започна да клони къмъ упадѣкъ. Началникътъ на станцията д-ръ Скорчевъ обнародва въ единъ мѣстенъ вестникъ равностоятката на станцията за изтеклата 1930 година. Въмѣсто предвиденитѣ и обещани отъ разни общини 305,000 лева сж постъпили само 110,346 лева — цифра явно недостатъчна за да се издѣржа едно такова учреждение. Има общини, които не сж внесли нищо, други — като напр. варненската — само половината. Д-ръ Скорчевъ свѣршва своя докладъ съ следнитѣ думи: „Тѣй крета варненската бактериологическа и противовѣсна станция къмъ своя край“.

Това печално положение на станцията е послѣствие на неумѣлото хазайство на разни общини. Нашитѣ общини не проучватъ добре своитѣ бюджети; не категоризиратъ внимателно и разумно своитѣ разходи: кои разходи сж неизбежни, а кои сж второстепенни безъ които може, но често подъ давлението на разни лица и организации изразходватъ суми за цели второстепенни, а за първостепенни нужди сумитѣ после не стигатъ.

Проф. Ал. Балабановъ за Варна и околноститѣ. Варна е царицата на нашитѣ градове. Общината, цѣлото население, всички си даватъ най-честни старания да направятъ пребиванието въ Варна полезно, приятно, здраво, достъпно за всѣкого и ефтино. Истина, имаше епохи, когато ценитѣ бѣха неимоверни, тогава азъ бѣхъ първиятъ, който протестирахъ. Но отъ тогава се мина доста време — и доста подобрения се неправиха въ всѣко отношение.

Ценитѣ на ястията въ най-добритѣ ресторанти сж съ 20 на сто понизки отъ ценитѣ на хранитѣ въ сръднитѣ ресторанти. Квартиритѣ сж съвсемъ на сжща цена както сж и въ София, въ всѣки случай по-ефтини отъ всѣкѣе другѣе презъ сезона (защото има голѣми предложения — редакцията). И градскитѣ власти упражняватъ най-строгъ контролъ надъ всичко. Съ радостъ констатирахъ всичко това и пожелавамъ на всѣки българинъ и българка да прекара нѣколко дена въ Варна.

Но не само зарадъ удоволствията и зарадъ здравето, а и отъ обичъ и уважение къмъ тоя запазенъ ни отъ Господа вѣлшебенъ грѣдъ на морето.

На края, нека кажа нѣщо и за околноститѣ. Тоестъ, не за околно-

ститѣ, а само за едно мѣсто около Варна.

Покрай морето на нѣколко километра (3½ килом. — редакцията, се простира единъ дълъгъ пѣськъ, златенъ и ситенъ и свѣтъль като слънчови лъчи. Казва се „Дългия пѣськъ“, „Узунъ Кумъ“. Надъ него се издига и простира до едни вѣлшебни скали чудна долина, нѣщо невъобразимо хубаво, богато, разкошно, свежо, пѣстро и буйно. Доста ходихъ по градове и страни, но въ Европа не видѣхъ азъ такава благодатъ и красота на едно и сжщо мѣсто. Именно мѣстото подъ Аладжа манастиръ. И самиятъ манастиръ просто забитъ въ скалата!

Който еднажъ отиде тамъ, ще иска все тамъ да отива — и да не мисли за другада. А това е само единъ кжтъ отъ околноститѣ на нашата Варна.

Още единъ пжтъ желая на всѣки българинъ и българка да пребждатъ тамъ нѣколко лѣтни дни (заето отъ дописката на в. Зора).

Безработицата въ Европа и стопанското затруднение въ България.

Предъ видъ на предстоящия конгресъ на съюза популярнитѣ банки, който сжществува вече цѣли 15 години, съюзътъ е издалъ свой годишенъ отчетъ. Интересния отчетъ се предшествува отъ едно изложение на председателя на Съюза г. проф. Д. Мишайковъ, доскоросенъ министъръ на търговията, върху стопанското положение на страната. Отъ изложението му заемаме нѣкои данни и изказани мнения, които могатъ да интересуватъ нашитѣ читатели. Въ края на 1930 год. въ цѣлия свѣтъ е имало безработни между 15—18 милиона души. Въ края на 1929 г. безработнитѣ не сж надминавали 10 милиона.

Стопанското затруднение въ България започнало къмъ края на 1929 год. продължава. Намалѣването ценитѣ на зърненитѣ храни донесе намалѣване на доходитѣ на земледѣлското население.

Низкитѣ цени, обаче, помогнаха за засилване на скотовѣдството и по-специално на свинеѣдството и птицевѣдството. Най-вече е засилено производството на яйца. Увеличила се е и реколтата на индустриалнитѣ растения. Пазарътъ на тѣзи растения е благоприятенъ; само въ цената на тютюна се отбелѣзва малко намаление.

Нѣкои отъ нашитѣ занаяти сж много зле и къмъ изчезване; появила се други нови занаяти, които сочатъ просперитета и добро бждѣще. Общо взето, обаче, броя на занаятитѣ намалѣва и днесъ подъ ударитѣ на свѣтовната криза нашитѣ занаяти преживѣватъ тежки дни.

Почти всички индустрии отбелѣзватъ едно намаление отъ 30—40 на сто, а металната индустрия около 50 на сто. Изключение има само за производството на вжглища въ мина „Перникъ“, което сочи едно намаление само около 3 на сто.

Вжтрешната търговия на България е намалѣла. Протестиранитѣ полици презъ 1930 г. сж за 3 милиарда лева при 2 милиарда 123 милиона за 1929 г. Броятъ на мораториумитѣ отъ 104 за 1929 г. сж се увеличили на 395 за 1930 г., а несъстоятелнитѣ отъ 107 за 1929 г. на 224 за 1930 год.

Износътъ за 1930 г. показва едно увеличение по количество отъ 299 хиляди тона за 1929 г. на 532 хил. тона за 1930 г., но по стойностъ е намалѣлъ съ 2.5 на сто. Намалѣлъ е износа на кам. вжглища, кашкавалъ, сирене, рудитѣ и розово масло.

Складъ за мебели

Отъ сухъ брестовъ, осеновъ материалъ и шпертъ платъ, гардероби, скринове, бюфети, нощни шкафчета, тоалетни маси, кревати, писалищни маси и др. съ най-износни цени.

Асенъ Влаевъ

ул. „Колони“ № 17.

Печат. „Просвѣщение — Варна.

Маджаро-българско дружество въ Варна.

Наскоро мѣстнитѣ вестници хроникираха факта, че въ Варна се е основало маджаро-българско дружество подъ председателството на еписк. Андрей. Въ Варна сжществуватъ за сега нѣколко смѣсени културни дружества съ членове българи и иностранци. Тѣ всички преследватъ наистина културни цели, но сжщевременно се иматъ предъ видъ и бждащи економически интереси днесъ толкова тѣсно свързани съ културнитѣ цели. Въ единъ отъ миналитѣ бройве на вестника говорихме доста пространо за разни задгранични културни пропаганди въ България. Споменахме и за варненскитѣ дружества: Alliance française, нѣмско-българския Kulturverein и италианския клубъ. Къмъ тѣхния редъ се присѣдинява сега маджаро-българското дружество. Нѣмаме още възможностъ да видимъ устава на това дружество; но за сега не ни интересува толкова уставътъ на самото дружество, колкото единъ другъ въпросъ, който въ псследно време се повдига сегизъ-тогизъ въ нѣкои сръди и отъ нѣкои лица и който мислимъ, че трѣбва да бжде освѣтленъ.

Следъ войната се повдигнаха въ Европа въ по-остра форма разни политическо-национални въпроси, особено въ странитѣ на победенитѣ. Чрезъ повдигането на тия въпроси нѣкои нации и държави смѣтатъ, че би било възможно да си подобрятъ положението; други се стремятъ да осжществятъ своитѣ стари национални идеали. Къмъ последнитѣ спадатъ разни национални сепаратически въпроси, като напр. националния украински въпросъ. Споредъ лидеритѣ на украинското национално сепаратическо движение Украина не била частъ отъ Русия (Русь) и украинския езикъ не билъ клонъ (диалектъ) на триединния руски езикъ, а езикъ самостоятеленъ и за туй Украина трѣбвало би да се отцепи отъ Русия и да образува отдѣлна самостоятелна държава. Украинското движение се поддържа по политически съображения отъ нѣкои държави и политически сръди, които очакватъ за себе си згоди отъ разцеплението на руския народъ; обаче всѣчко това нѣма нищо общо съ науката, историческата истина и най-сетне съ интереситѣ на самиятъ „украински“ народъ. — Въ по-ново време се е появилъ сжщо въ по-остра форма въ Испания сепаратистическия анталонски въпросъ, но благодарение на здравомислящи политикани Каталония (главния ѝ градъ е Барселона) не желае и не вижда за себе си интересъ да се отдѣля отъ

Испания; тя само претендира за известна автономия въ границата на испанската държава.

У насъ въ България въ нѣкои незначителни сръди се е появило убеждението, че българитѣ били близки къмъ турцитѣ, т. е. че българитѣ били повече турани, отколкото славяни. Науката и историческата истина може да бжде само една. Или българитѣ сж славяни или не сж славяни. За неславянството на българитѣ сериозни доказателства нѣмаме и подигането днесъ на този въпросъ би била една опасна утопия безъ никаква национална или политическа полза. Съ отказването отъ славянството ние бихме се отказали отъ първоучителитѣ Кирилъ и Методий, отъ нашата славна културна традиция, която поддържаше народа въ течението на толкова столѣтия. Че бъргаро-турската орда я основала въ Варна и после въ Плиска българо-славянската държава, не е доказателство за татарския произходъ на днешнитѣ българи, както основаната отъ варягитѣ отъ източнитѣ славянски разединени племена руска държава (Русь) не е доказателство за неславянството на руситѣ. Едно време полския историкъ — шовинистъ S. Duchinski бѣ измислилъ днесъ вече фалиралата теория за неславянството на великоруситѣ. Съ тая теория се гонѣше целта да се признаятъ великоруситѣ за фини или монголи, а за славянитѣ да се смѣтатъ само малоруситѣ (украинцитѣ). Татарската военна орда въ Балканския полуостровъ се е стопила въ широкото море на източно-балканскитѣ племена. Неславянската теория не биха могли да възприематъ македонскитѣ българи, почти незасѣгнати отъ татаро-българската вълна.

Другъ пжтъ вече казахме, че България нищо не губи отъ разни културни пропаганди. На сжщото основание нищо никому не пречи и маджаро-българското дружество. Искахме само да кажемъ, че лансиранитѣ отъ нѣкои сръди теории за маджаро-българското племенно братство сж неоснователни. Това, мислимъ, е временно явление въ тѣзи следвоенни аномални времена, характеристика на които сж пертурбации на идеитѣ и понятията.

Д-ръ КОНСТ. КАРАДЖОВЪ

ЛЪКАРЬ ПО
ВЖТРЕШНИ БОЛЕСТИ,
АКУШЕРСТВО — ГИНЕКОЛОГИЯ.

Приема всѣки день,
преди и подиръ обѣдъ,
въ дома си ул. „Успенска“ № 2,
срещу 1 я полицейски участъкъ.

Беднитѣ бесплатно.
Работницитѣ съ работнишки
книжки.